

Když byl můj otec na služební cestě a moje matka trpěla bolestí hlavy, která přicházela stále častěji, obědvala jsem u Urucha doma. Sidris, rychle stárnoucí a trochu neforemná po všech porodech, dřepěla s několika ženami na dvorku obklopená kuchyňským náčiním a na horkém oleji pekla lívance plněné rýží a masem. Děti posedávaly kolem a tiše s chutí hltaly, co jim Sidris podala na listu banánovníku. Hubená kuřata vyzobávala nadrobenou rýži a černý pes, který vždycky trpěl prašivinou, se plížil s odstupem od nás, čekaje dokud nevstaneme. Cítila jsem se u Urucha jako doma, i tam, kde voněl olivový olej, který si Sidris vtírala do pramínků vlasů. V předsíni stálo několik starých houpacích křesel, dárek mé matky. Papírové vějíře a barevné stránky časopisů byly připíchnuté na stěny z bíle natřených bambusových rohoží. Nejhezčí pro mě byl závěs z japonských korálových girland, který tajil vchod do dvou malých pokojíků. Představoval horu Fuji-Yama, neskutečně tyrkysovou, v popředí s křiklavě červenými a zelenými kvetoucími stromy. Když jsem závěsem proběhli, stekly za námi ševelivé proudy korálků zase k sobě.

Jindra

Když byl otec na služební cestě a matka trpěla stále častěji se opakujícími bolestmi hlavy, obědval jsem u Oeroega doma. Sidris, která rychle zestárla a po četných porodech vypadala poněkud neforemně, seděla na bobku s několika příbuznými mezi kuchyňským náčiním na dvorečku a na rozpáleném oleji smažila placky plněné rýží a masem. Děti seděly kolem dokola a mlčky pojídaly, co jim Sidris na banánovníkový list přidělila. Hubená kuřata sezobávala umazaná zrnka rýže a černý pes, který byl vždycky prašivý se vplížil do naší blízkosti a čekal až vstaneme. U Oeroega jsem se cítil jako doma, v domě, kde to vonělo po kokosovém mléce, které si Sidris vtírala do vlasů. Na terase stálo několik starých, hlubokých houpacích křesel, byl to dar od mé matky. Na vnitřních stěnách z bíle natřených bambusových rohoží byly zavěšeny papírové vějíře a barevné listy z časopisů. Nejvíce se mi líbil závěs z japonských korálových girland, který měl sloužit jako dveře ke dvěma ložnicím. Byla na něm zobrazena hora Fuji-Yama, neskutečně tyrkysově modrá s křiklavě růžovými a zelenomodrými kvetoucími stromy v popředí. Když jsme tou zástěnou prošli, cítili jsme, jak se za námi proudy korálků s tajuplným šustotem uzavírají.

Petra

Když býval můj otec na služební cestě a matka trpěla jedním ze svých, stále častěji se vracejících, záchvatů bolestí hlavy, obědval jsem u Urucha doma. Rychle stárnoucí a po všech svých porodech trochu neforemná Sidris dřepěla s několika ženskými členkami rodiny na dvorku mezi nádobím a v horkém oleji smažila palačinky plněné rýží a masem. Děti sedící okolo mlčky spořádaly vše, co jim na listu banánovníku podávala. Vyzáblá kuřata klovala do ušpiněných zrněk rýže a černý, neustále prašivý pes se s jistým odstupem plížil kolem, čekaje na náš odchod. U Urucha mi bylo dobře. I uvnitř domu, kde to vonělo kokosovým olejem, který si Sidris vtírala do drdolu. V chodbě stála dvě stará, hluboká houpací křesla, dárek od mé matky. Do bíle natřených bambusových rohoží tvořících vnitřní stěny byly připíchnuty papírové vějíře a barevné obrázky z časopisů. Nejvíce se mi líbil závěs

z Japonských korálů, maskující vchod do dvou malých ložnic. Zobrazoval neskutečně tyrkysově modrou horu Fuji-Yama, v popředí s křiklavě růžovými a jako moře zelenými rozkvetlými stromy. Když jsme skrz záclonu prošli, tajemně šelestící se za námi zavřela.

Hana

Vždycky když byl táta na služební cestě a máma dostala zase jeden ze svých záchvatů migrény, které se v poslední době opakovaly čím dál častěji, obědval jsem u Oeroega doma. Mezi kuchyňským zařízením seděla na bobku Sidris spolu s dalšími členkami a smažila palačinky plněné rýží a masem. Sidris zestárla rychle a její tělo vypadalo po všech těch porodech jako beztvářá hmota. Kolem ní seděly na listu pisangu děti čekaje, co jim Sidris mlčky přistrčí, aby to bleskurychle spořádaly. Pohublé slepice sezobávaly ušpiněná rýžová zrnka a černý pes, s kožichem plným prašiviny, se plížil s odstupem dokola a čekal, kdy vstaneme. U Oeroega jsem se cítil opravdu jako doma, i uvnitř v domě, kde to vonělo po kokosovém tuku, kterým si Sidris potírala svůj drdol. Na terasce před vchodem stálo pár starých hlubokých houpacích křesel, která dostali od maminky jako dárek. Na bíle natřených z bambusu upletených stěnách v domě měli přilepené papírové vějířky a barevné stránky z časopisů. Podle mě byla nejkrásnější jedna z japonských korálových závěsů, který visel ve dveřích mezi ložnicemi. Byla na něm hora Fuji – Yama, neskutečně tyrkysová a v popředí rostly rudé a mořsky zelené stromy v květu. Když jsme touto záclonou procházeli, šňůrky s korálky padaly s tajemným zašustěním zase za nás.

Jana

Když byl otec pryč na služební cestě a matka zrovna trpěla jednou ze svých stále častěji se opakujících migrén, chodíval jsem na oběd k Oeroegovi domů. Sidris stárla rychle a její tělo bylo po všech těch porodech už poněkud znetvořené. Společně s několika ženskými příbuznými dřepěli venku na dvorečku obklopejny nádobím a na rozžhaveném oleji pekly placky plněné rýží a masem. Děti seděly okolo a mlčky pojídaly, co jim Sidris naservírovala na pisangovém listu. Vyhublé slepice zobaly ušpiněná zrnka rýže a černý pes, který se pořád drbal, kroužil plíživě opodál a vyčkával, až vstaneme. Cítil jsem se u Oeroega dobře, i uvnitř v domě, kde to vonělo kokosovým máslem, které si Sidris vtírala do vlasů svázaných do drdolu. Na verandě stálo několik hlubokých houpacích křesel, dárek od matky. Uvnitř na bíle natřených bambusových stěnách byly připevněny papírové vějířky a barevné obrázky z časopisů. Nejkrásnější mi připadal japonský korálový závěs, který zakrýval vchod do dvou ložnic. Byla na něm hora Fudžijama, v neskutečně tyrkysové barvě, a v popředí křiklavě růžové a zelenomodré rozkvetlé stromy. Když jsme prošli skrz závěs, třásně z korálků se za námi s tajuplným šustotem zavřely.

Lenka K.

Když byl otec na služební cestě a matka trpěla jedním ze svých stále častějších záchvatů migrény, obědvala jsem u Uruga. Sidris, předčasně zestárlá a poněkud neforemná po všech těch porodech, seděla s několika ženami z rodiny vprostřed různého nádobí na zadním dvorku a smažila na rozpáleném oleji placky plněné masem a rýží. Děti posedávaly kolem a v tichosti pojídaly to, co jim Sidris na banánovníkovém listu přisouvala. Hubená kuřata sezobávala uválená zrnka rýže a špinavý pes, který měl věčně svrab, kroužil kolem a čekal, až se zvedneme. U Uruga jsem se cítila doma. Také uvnitř v domě provoněném kokosovým olejem, který si Sidra vtírala do vlasů. Na verandě stálo pár starých, hlubokých houpacích křesel, dar mé matky. Zevnitř na stěnách z nabílené bambusové rohože byly připíchnuté papírové vějíře a barevné obrázky z časopisů. Nejvíce se mi líbil japonský korálkový závěs, který zakrýval vstup do dvou ložniček. Představoval horu Fudžijama, neskutečně tyrkysově modrou, v popředí s kvetoucími větvemi křiklavě růžové a zelenkavé barvy. Když jsme skrz zástěnu prošli, jednotlivé šňůry se za námi spojily s tajuplným šelestem.

Veronika

Když byl můj otec na služební cestě a matka zase trpěla jednou ze svých stále častěji se opakujících bolestí hlavy, jedl jsem odpoledne u Oeroega. Sidris, rychle zestárlá a neforemná po všech svých porodech, seděla na dvorečku na bobku mezi kuchyňskými potřebami a s pár ženštinami z rodiny a smažila na horkém oleji palačinky s rýží plněné masem. Kolem seděli děti a mlčky spořádali, co jim Sidris na papíru přistrčila. Hubené slepice zobaly zrníčka rýže a černý pes, který měl vždy svrab, se plížil s odstupem kolem, čekajíc, až vstaneme. U Oeroega jsem se cítil doma, také uvnitř domu, kde to bylo cítit po kokosovém sádle, které si Sidris roztírala do drdolu. V přední galerii stálo pár starých houpacích křesel – dar od mé matky. Proti vnitřním stěnám přikrytým bíle zatřenou bambusovou rohoží byly přilepeny papírové vějířky a barevné plakáty z časopisů. Za nejkrásnější jsem považoval záclonu s japonskou korálovou girlandou, která kamuflovala dveře do dvou ložniček. Představovala horu Fuji-Yama, neskutečně tyrkysově modrou s popředím s křiklavě červenými a mořsky zelenými květy stromů. Když jsme prošli zástěnou, korály se za námi zavřely s tajuplným zašustěním.

Silvie